

פרק פקודי

ויברך אותם משה (לט, מג)

מעשה שהיה באמריקה באדם שנפגע באופן קשה בתאונת דרכים.

麥孔 ש היה האיש לבדו חיפשו בכיסיו ומצאו פרט זיהוי הצליחו לאתר את כתובתו וליצור קשר עם משפחתו.

הלו מיהרו ובואו אל בית החולים שם נאמר להם כי מצבו אנוש.

אם כך – אמרה אשתו – ברצוני להודיע לאביו הנמצא לא רחוק מכאן בבית אבות, כדי שיבוא לבקר את בנו.

ואכן בעבר זמן מה הגיע האב ונכנס לחדרו של הבן, ראה את מצבו ועמד לילכת.

מדוע אתה הולך? תמהנו הסובבים – האינך מבקש להשאר על ידו בעת קשה זו, כאשר מצבו כה חמור!?

בעזרת ה' הוא יהיה בסדר בקרוב! אמר האב בהחלטות – בעוד שמן קצר מצבו השתפר והוא יחזור לאייתנו! הרופאים הסובבים את מיטת הפצע הבינו באב ברחמים, בחושבם כי בודאי נשتبשה עליו דעתו מחמת גילו המופלא.

האב לא השגיח בהם וחזר אל דירתו שבבית האבות.

והנה זה פלא.

בניגוד לחוויות דעת הרופאים השתרף לפטע מצבו של הפצע והוא שב להכרתו.

כעבור ימים מספר התהלהר על רגליו ועמד לצאת מבית החולים כשהוא בריאות ושלם.

הרופאים הודיעו פה אחד שהחלמה כזו לא רואו מימי הם! כאשר שב האב לבקר את בנו ניגש אליו הרופא הבכיר, מנהל המחלקה, ושאל: אמרו נא לי, מנין היה לך הבדיקה המוחלת במצבו של בנו עמד להשתפר, והרי כפsoon היה ביןין לבין המומות?

אומר לך – ענה האב – בצעירותי זכיתי ללימוד בישיבת רадין אצל רבי ישראל מאיר הכהן, בעל ה"חפץ חיים".

באותם ימים עמל ה"חפץ חיים" על כתיבת ספרו הגדול, ה"משנה ברורה", וברצונו לדעתם אם הדברים שכותב מובנים לכל, נכנס קבועה של עשרה בחורים עם עבר על מה שכתב וביקש לשמעו את הערותיהם.

אני – המשיך הזקן בסיפורו – הייתה אחד מאותה חבורה ואף זכיתי לעיר כמה הערות שגרמו לרביינו ה"חפץ חיים" נחת רוח.

כחורת הטוב בירך אותו ה"חפץ חיים" בשתי ברכות: האחת, שאאריך ימים.

פרשת פקודי

והברכה השניה שלילדי לא יאונה כל רע כל זמן שאני בחיים.

מי שזכה להכיר את ה"חפץ חיים" – סימן הזkan את סיפורו – ידע היטב שברכותיו מתקיימות, בבחינת
"צדיק גוזר והקדוש ברור הוא מקיים", משומךvr כאשר ראיתי את בני לאחר התאונה ברור היה לי שלא
יאונה לו כל רע וכי מצבו עומדים להשתפר!

מקור: וקראת לשבת עוגן